

Birgittasymbolet

Birgittasymbolet repræsenterer et rigt symbolsprog – både set i et kulturhistorisk lys - som ud fra en åndelig synsvinkel.

Tegn og symboler er vigtige for os mennesker, - og i Birgittasymbolet ser vi først og fremmest korstegnet som er kendt helt tilbage fra ca. 2000 år f. Kr., hvor det bl.a. forekommer på Nordiske Helleristninger. Her var Hjulkorset et soltegn, - og ligesom Ringkorset eller Det keltiske kors omkranset af en cirkel.

Korstegnet blev senere Kristendommens vigtigste symbol som følge af Jesu korsfæstelse, hvor korsfiguren fik en stærk symbolsk betydning. I det Latinske kors er den lodrette ”arm” dog længere end den anden – i modsætning til de lige lange ”arme” i Græske og Keltiske kors.

Korstegnet er en integreret del af Birgittasymbolet og primært inspireret af Birgittinernes ordenskrone, som Birgitta af Vadstena efter sigende blev kronet med i en åbenbaring allerede som 7 årig.

Der fortælles således, at Birgitta en nat vågnede og så, at der ved siden af hendes seng stod et alter. Ved alteret sad en kvinde i lysende hvide klæder med en krone i sine hænder og kvinden spurgte Birgitta, om hun ville have denne krone. Birgitta tog imod den og beskriver selv senere både følelsen af kronens ring der berørte hendes hoved og hvordan den så ud med indfattede røde stene.

At korset i Birgittinernes ordenskrone er hvidt symboliserer renhed, medens de røde pletter er symbol for Kristi 5 sår mærker. I Birgittinernes åndelighed forbandt korset sig således symbolsk med Langfredag, - synonymt med at gøre sig til ét med Kristi lidelse og lidelsen i verden – m.a.o. dermed også identificere sig med alle sårbare mennesker i verden.

Denne åndelighed blev omsat i praksis hos Birgitta af Vadstena – idet der i gamle håndskrifter fortælles om hendes godhed mod fattige og syge, allerede medens hun var husfrue på Ulfåsa.

Her lod hun bl.a. hver dag 12 fattige spise ved sit bord og betjente dem selv, ligesom hun - iflg. Birgittasøstre i Vadstena – altid havde døren til sit hjem åben for ”sjuka, olyckliga och övergivna”, eftersom hun så ”Herren själv som bad om kärlek” i ethvert trængende menneske.

Birgittasymbolet rummer som sagt både det før-kristne kors, hjulkorset og det keltiske kors – samtidig med at symbolet er integreret korstegnets videreførelse iflg. den Kristne tradition. Endelig rummer symbolet også et 4. kors – nemlig Sankt Hans Korset som siden 1970’erne har været brugt som henvisning til kulturhistoriske seværdigheder. Dette korssymbol siges at være Johannes Døberens tegn, selvom også dette symbol har været anvendt her i Norden helt tilbage i Vikingetiden, ligesom dette korstegn også kan ses på koptiske, oldkristne tekstiler i den tidlige irske kunst.

Vi har derfor her et symbol der i al sin enkelthed har integreret mange tegn af både historisk som af åndelig karakter, og symbolet giver dermed rig lejlighed til fordybelse, uanset om man har kulturhistorisk eller åndelig interesse.

”Birgittasymbolet” er noget ganske særligt, og vi håber derfor, at dette symbol vil være med til at vise vejen for vor tids pilgrimme til ”Birgittahuset” i Mariager, og dermed også i praksis favne fortid – nutid – fremtid.

1.10.2010.

Birgittaforeningen i Mariager / www.birgittaforeningen.dk

Helga Moos Iversen

